

POSTANOWIENIE

23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 23 października 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku U. B. i J. B.
z udziałem J.1 B.1 i Rzecznika Praw Dziecka
o ustalenie kontaktów,
na skutek wystąpienia przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie
postanowieniem z 11 września 2024 r., VI Nsm 592/18,
o przekazanie do sądu równorzędnego,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 września 2024 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie przedstawił wniosek uczestnika J.1 B.1 z 30 lipca 2024 r. o wystąpienie na podstawie art. 44¹ k.p.c. do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lubaniu.

Uczestnik wskazał, że sprawa toczy się w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli w Warszawie od wielu lat, ze względu na natłok spraw rodzinnych rozpoznawanych w tym Sądzie, natomiast w Sądzie Rejonowym w Lubaniu sprawy rodzinne są rozpoznawane w krótkich terminach.

Uczestnik podniósł także, że w maju 2021 r. wraz z małoletnim synem W. wyprowadził się z W. i zamieszkał w L. Małoletni uczęszcza do Szkoły Podstawowej w L.. Uczestnik pracuje stacjonarnie w L., w Miejskim Domu Kultury, nie łączą go z

W. żadne sprawy zawodowe czy prywatne. Udział w czynnościach procesowych (przesłuchania, badania, itp.) w W. są dla uczestnika dużym utrudnieniem, gdyż samodzielnie wychowuje syna.

Z uwagi na wielowątkowość i zaawansowany charakter sprawy Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie wskazał, że nie przyłącza się do powyższego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1469) wprowadzony został – z dniem 7 listopada 2019 r. – przepis art. 44¹ k.p.c., zgodnie z którym Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się zgodnie, że instytucja uregulowana w art. 44¹ k.p.c. stanowi wyjątek od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd miejscowo właściwy miejscowo. Z tego względu nie może być ona interpretowana w sposób rozszerzający. Przede wszystkim chodzi o okoliczności faktyczne odnoszące się do przedmiotowych lub podmiotowych cech konkretnej sprawy, świadczących jednoznacznie o tym, że jej rozpoznanie przez sąd właściwy miejscowo i rzeczowo według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego byłoby niezgodne z interesem publicznym i sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienia SN: z 8 lutego 2021 r., III CO 3/21; z 20 maja 2020 r., I CO 21/20).

Niezależnie od powyższego, art. 44¹ § 2 k.p.c. wskazuje, że o przekazanie sprawy na podstawie art. 44¹ § 1 k.p.c. może wystąpić jedynie sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Należy podkreślić, że wystąpienie musi pochodzić od sądu właściwego nie tylko w warstwie formalnej, czego wyrazem jest odpowiednia czynność jurysdykcyjna, lecz także intelektualnej (zob. postanowienie SN z 11 kwietnia 2024 r., III CO 159/24). Sąd bowiem, a nie tylko strona, musi dostrzec

w sprawie przekonujące okoliczności, w świetle których pozostawienie sprawy w jego gestii sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Tymczasem, Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie nie przychylił się do wniosku uczestnika.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.

r.g.

[ms]